

Kardos László Emlékérmét kapott munkája elismeréseként az ANK (Apáczai Nevelési Központ) Kollégiumának igazgatója, Csetényi Sándor. A kitüntetésről és szakmai elhivatottságáról beszélgetett vele, Fábián Mária.

Az országban összesen hárman voltak méltóak erre a rangos díjra idén, amelyet a Kollégiumi Szakmai Érdekvédelmi Szövetség Kuratóriuma adományoz olyan pedagógusoknak, akik magas szintű szakmai munkájukkal már hosszabb távon is bebizonyították, hogy arra érdemesek. Csetényi Sándor azonban nagyon szerényen fogadja érdeklődésemet, és azonnal a kollégáival közös munka eredményének tulajdonítja az elért eredményeiket.

- Ki terjesztette fel önt erre a díjra?

- A nevelőtestület, de természetesen kellett hozzá az intézményvezetés jóváhagyása, támogató nyilatkozata is. Ezen kívül a megyei elnök ajánlása is.

- Mennyire lepődött meg a kitüntetésen?

- Nagyon meglepődtem! Ha valakit jelölünk egy kitüntetésre, mindig megbeszéljük a kollégákkal, általában közülük szoktunk valakit egy intézményi, vagy országos díjra előterjeszteni, ritka, hogy ők javasolják az igazgatójukat erre.

- Mi áll a díj odaítélésének szakmai indoklásában? Így rögtön kiderülhet, mit is gondolnak a kollégák önről!

- Azt még nem tudom, az indoklást majd a díjátadón, április 12-én olvassák föl! De bevallom, én is rendkívül kíváncsi vagyok, úgyhogy el is fogom kérni!

- Mekkora elismerés, rang egy ilyen kitüntetés?

- Már az is jelzi, hogy ez egy rangos díj, hogy országosan hármat adnak ki évente. Ráadásul, ha valaki nem annyira közismert személyiség, például nem publikál rendszeresen, akkor minden bizonnyal a díjjal az egész nevelőtestület munkáját jutalmazza, ismerik el. Én nem vagyok, vagy eddig nem voltam országos hírű szakember, bár a mi régióinkban több rendezvény, verseny, szakmai munka kapcsán jól ismernek, de éppen ezért gondolom úgy, hogy ez egy csapat munkájának az elismerése is egyben.

- Mennyire nehéz, milyen feladat itt Pécsen, ebben a kertvárosi lélettérben kollégiumi igazgatónak lenni?

- Nehezebb, mint egy tipikusan kollégiumi környezetben dolgozni. Mert mi itt egy lakótelepi környezetben vagyunk, a lakók szeme előtt éljük a mindennapjainkat. Az ilyenfajta együttélés szabályaira nekünk jobban kell figyelniünk, mint más kollégiumoknak.

Bizonyos szempontból viszont talán könnyebb, hiszen mi itt egy nagy intézményi rendszer részei vagyunk. Nagy hagyományai vannak a szoros és kiváló együttműködésünknek az iskolákkal, a könyvtárral, a művelődési házzal, és a sportegységgel is. Ez azt jelenti, hogy bekapcsolódunk az intézmények programjaiba, és mi is generálunk rendezvényeket.

Úgy fogalmaznék, hogy nekünk több szempontból is toppon kell lenniünk.

- Előnyök, hátrányok tehát egyaránt vannak.

- Igen, nyilvánvalóan több az előny, mint a hátrány. Azért, hogy problémamentesen tudjunk élni ebben a szoros lakótelepi környezetben, nekünk sokkal több szabályt be kellett építenünk a házirendünkbe, mint más kollégiumoknak. A körülöttünk élők mindent látnak, hallanak és persze szóvá is tesznek. Egy hangos zenehallgatás már negatív reakciót szül, egy kikiabálás az ablakból a társnak, hogy hozzál valamit nekem is a boltból, vagy ha valami leesik az emeletről...., mind mind reagálást von maga után. No meg egy kellemetlen viszonyt, amit mi szeretnénk elkerülni, lecsökkenteni, megváltoztatni. Sajnos sokszor azért is a kollégistákat teszik felelőssé az itt lakók, amit nem a mi gyerekeink tesznek, de ezzel is megküzdünk.

- Hogyan lehet ezeket a dolgokat pozitív irányba fordítani?

- Vannak jó programjaink és akcióink, amelyeket ugyanúgy látnak az itt élők, mint az esetleges negatívként említett dolgokat. Így például a tavalyi március 15-ét a kollégium előtti nagy téren ünnepeltük, verssel, néptáncsal, énekkel. Ez nagyon látványos és hangulatos volt, a jó idő és a szép muzsika kicsalta a környéken élőket a műsorra, sokan látták, és sokan dicsérték. Ez jelezte, hogy itt ilyen munka is folyik, ilyen gyerekek is laknak itt. De mi ökokollégium is vagyunk, ennek keretében pedig folyamatosan szépítjük a környező parkot, teret, amelyek szintén nagyon látványos eredményt mutatnak. Az itt élők ezt is észreveszik, ekkor is látják, a kollégista diákok akarnak és tudnak is tenni a környezetükért.

- Melyek azok a dolgok, amelyek a mindennapokban ennek a munkának az örömét jelentik?

- Számptalan öröm van, kezdve azzal, hogy nagy sikerként éljük meg, hogy a különböző iskolatípusba járó, és különböző életkorú gyerekek együtt tudnak élni a kollégiumunkban. Most már

Évtizedek óta együtt vannak nálunk gimnazisták, szakképzős és szakközépiskolás tanulók, vagy éppen a 18 év felettek. Még hozzá úgy élnek itt együtt, hogy mindenféle programba be lehet őket vonni, legyen az tanulmányi, kulturális, szabadidő, sport, vagy a már említett öko.

A projekteket – például ünnepi megemlékezések, legműveltebb csoport vetélkedő, főzőverseny, satöbbi - is úgy állítjuk össze, hogy szokják azt, hogy együtt kell működni akár náluk kevésbé tapasztalt, tudásban kissé elmaradottabb, vagy kevésbé ügyes diákkal is. Hogy megtapasztalják, a másokban is van valami, ami segíthet egy feladat teljesítésében.

Ezt tartom a legnagyobb sikernek, hogy segítik egymást, sokkal nagyobb a toleranciájuk, az empatikus képességük, mint más társaiknak egy középiskolai osztályközösségben.

- A díj megváltoztat valamit az életében? Másképp dolgozik emiatt majd a jövőben?

- Ez egy kötelezettség, amely arra ösztönöz bennünket, hogy továbbra is színvonalas munkát végezzünk.

De nem hiszem, hogy másképp dolgoznánk a jövőben, hiszen ebben a díjban benne van a szervezetségünk, minden kollégának a tenni akarása, azok a programok, amelyeket megvalósítottunk, és amelyeket a jövőben is folytatni kívánunk. Ez jelzi, hogy jó úton haladunk.

Azért a megyében és a régióban tudják, hogy az ANK Kollégiumában milyen kiváló szakmai munka folyik. Láttak, hallottak már bennünket előadni szakmai konferenciákon. Amikor még a többi kollégiumnak a mi térségünkben nem volt pedagógiai programja mi bemutattuk a miénket. Hét megyei-városi kollégiumok közötti versenyt mi szervezünk, ezek színvonala magáért beszél. Tehát elismernek bennünket a kollégiumi berkekben. Ezt a kiváló munkát kell folytatnunk.

-☐ Megkérdeztem a kollégium igazgatóhelyettesét, Goják Pálnét, miért is javasolták a díjra Csetényi Sándort

?

- Annyira sokszínű tevékenységet folytat szakmai munkájában, hogy már rég megérdemelte volna. Most jött egy lehetőség, hogy javaslatot tehettünk a kitüntetésre, mi pedig egyből rá gondoltunk. Amit ő még nem is említett, hogy nagyon sokat tett a kollégium fejlesztéséért is. Tanácsadói tevékenységet lát el más kollégiumokban, mentorként és szakértőként is dolgozik.

- Önök már régebb óta tudják, hogy megkapja a díjat az igazgató, sikerült titokban tartani a hivatalos értesítésig?

- Nem. Amikor megkaptuk a hírt, hogy a sok javasolt egyén közül ő is bekerült a három kitüntetett közé, annyira megörültünk mindannyian, hogy hamar kiderült, mi is a boldogságunk titka. A díjat április 12-én adják át Budapesten, azt követően koccintunk is rá!